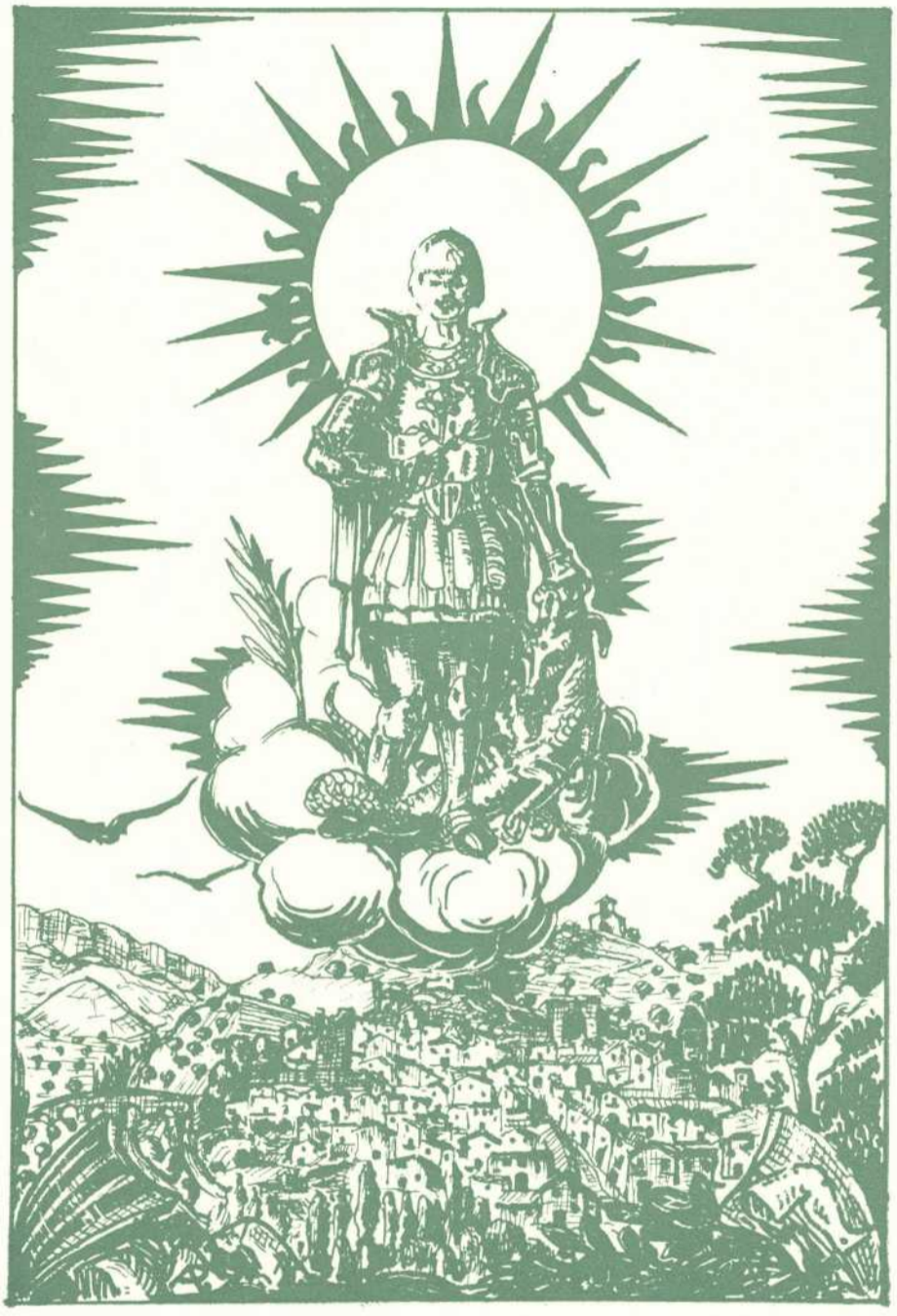

GOIGS EN LLOANÇA DEL GLORIOS SANT JORDI

VENERAT
SEVA
AL
DE CA-

EN LA
ERMITA
TERME
MARASA

 que sou no-ble i es- co- ellit tri- bu pel gran va- lor vos- tre, el fet

 d'en- ca- rar - se amb pit con- tra el Cè- sar bé ho de- mos- tra, d'en- fa que ell la Cris- tiandad

 dat per- se qui- a a mort cru- el Si- guen el nos- tre vo- cat, Sant Jordi de Màr- tir gloriós

 rós.

1. Puix del nostre Principat Patró singular sou Vós, *sigueu el nostre Advocat, Sant Jordi, màrtir gloriós.*

2. Que sou noble i escollit tribú, pel gran valor vostre, el fet d'encarar-se amb pit contra el Cèsar, bé ho demostra d'ençà que ell la Cristiandat perseguia a mort atroç.

3. El drac maligne envestiu, vençut un monstre terrestre, i a tot renunciueu, esquiu, per tal de lluitar més destre: fins doneu en caritat la hisenda al menesterós.

Sigueu...

Sigueu...

<p>4. A Jesús, el Salvador,
confesseu amb zel sens mida,
si us manà l'Emperador
fer-lo absent de vostra vida.
A vostra ànima clavat,
Crist hi és pom de mirra i flors</p> <p style="text-align: right;"><i>Sigueu..</i></p>	<p>9. Sense treva, Dioclecià
va fent màrtirs; Vós, collita
d'infidels que, en vostra mà,
troben la Gràcia infinita.
Si ell és l'infern desbocat,
Vós sou del Cel un esbós.</p> <p style="text-align: right;"><i>Sigueu..</i></p>	<p>14. Doneu-nos els fruits del camp
en qualitat i abundància;
la gelada, pedra i llamp
en ell jamai sembrin ànsia,
i de tota adversitat
deslliureu-nos, piadós.</p> <p style="text-align: right;"><i>Sigueu..</i></p>
<p>5. A l'exigència imperial
resistíreu amb fermesa
meynspreant l'esca del mal:
plaers, honres i riquesa
amb què us tentava el magnat,
i el martiri més feroç.</p> <p style="text-align: right;"><i>Sigueu..</i></p>	<p>10. La mateixa Emperadriu,
de genolls a vostres plantes,
adorà el Fill de Déu viu
acceptant sens normes santes.
Llavors sou decapitat
per l'enuig del seu espòs.</p> <p style="text-align: right;"><i>Sigueu..</i></p>	<p>15. Dels ulls i de l'esperit
allunyeu-nos la tenebra;
no vulgueu que, en cap sentit,
ens cremi el foc de la febre;
en conreus i en descampat
bona pluja ens do saors.</p> <p style="text-align: right;"><i>Sigueu...</i></p>
<p>6. Tampoc vàreu defallir
baix els grillons i cadenes
i els turments amb què el botxí
dessagnava vostres venes.
L'assot i el garfi enrodat
no us pogueren redir el cos.</p> <p style="text-align: right;"><i>Sigueu..</i></p>	<p>11. Tant l'Orient com l'Occident,
veneren vostres deixalles.
Els reis i prínceps esment
de Vós fan en les batalles.
Tostemps el triomf els ha dat
vostre auxili portentós.</p> <p style="text-align: right;"><i>Sigueu..</i></p>	<p>16. Mes, com porteu un roser
florit a l'elm per cimera,
vulgueu fer-nos la mercè
d'una eterna primavera
d'esperit. Sempre encelat,
estigui en vostres clarors.</p> <p style="text-align: right;"><i>Sigueu..</i></p>
<p>7. Dins un forn encès de calç
manà estiguéssiu tres dies
i Vós, com l'or que no és fals,
hi guanyàreu vigories.
Sortint-ne illès, al combat
esforceu nous lluitadors.</p> <p style="text-align: right;"><i>Sigueu..</i></p>	<p>12. El mite del drac vençut
i rescatada princesa
ve a dir-nos que, amb vostre ajut,
es venç en tota escomesa,
tant del mal, com del pecat;
d'injustícies, com d'errors.</p> <p style="text-align: right;"><i>Sigueu..</i></p>	<p>17. La vostra benedicció
per Catalunya i Espanya
us preguem, amb devoció,
prostrats en vostra muntanya.
Déu guardi el país nostrat
creient, culte i laboriós.</p> <p style="text-align: right;"><i>Sigueu..</i></p>
<p>8. Esmicola els ídols vils
l'esplendor de vostra cara
quan d'Apol·lo, pels gentils,
sou forçat a encensar l'ara.
Així hi queda constatat
que hi ha un sol Déu, i no dos.</p> <p style="text-align: right;"><i>Sigueu..</i></p>	<p>13. Significa «llaurador»
el nom que porteu de Jordi,
ni que del saig i el dragó
el gran triomfador ens recordi.
En temps de fam invocat,
sou tot misericordiós.</p> <p style="text-align: right;"><i>Sigueu..</i></p>	<p>18. Repartiu, així mateix,
al poble de Camarasa
progrés i pau amb escreix,
fent relles de vostra espasa.
Les tradicions del passat
refloreixin al seu clos.</p> <p style="text-align: right;"><i>Sigueu...</i></p>
<p>19. Del cel, al vostre costat,
meresquem l'etern repòs</p>		<p><i>Sigueu el nostre Advocat,
Sant Jordi, màrtir gloriós.</i></p>

V. Pregueu per nosaltres, benaurat Sant Jordi.

R. Per tal que siguem dignes de les promeses de Crist.

ORACIÓ: O Déu, qui amb els mèrits i amb la intercessió del benaurat Jordi, Màrtir vostre, ens doneu alegria: propici concediu-nos; que, puix per mitjançeria d'ell us demanem els vostres beneficis, els aconseguim per do benvolent de la vostra gràcia. Per Nostre Senyor...

(Amb llicència eclesiàstica)

Notes històriques.

Al nord-est i a una hora de camí des de Camarasa, s'eleva, a 679 metres d'alçària, la muntanya de Sant Jordi que forma part de la Serra Carbonera. Li dona el nom una petita i famosa ermita, amb casa hospitalària avui enrunada, on el Patró de Catalunya hi és venerat al menys des del segle XVII, segons els documents. D'allí s'oviren, en grandíols panorama, Montserrat, el castell de Lleida, el Pla d'Urgell i bona part de La Noguera.

A cent cinquanta passes del Santuari s'obre en la roca un esvoranc d'uns quatre metres de llargària per dos d'altura i una profunditat incalculable, conegut per "El Forat Bufador" perquè exhala constantment un corrent d'aire calent, propici a arrabassar la imaginació popular cap a les regions de la llegenda.

El matí del dia 23 d'abril els camarasins "van a Sant Jordi" en processó devota, presidida pel senyor rector de pluvial i amb la Vera-Creu, i l'Ajuntament de la Vila, cantant les Lletanies dels Sants. Guanyada la carena, girats tots de cara a Montserrat, canten un Regina Coeli a la Mare de Déu i el mateix fan, després, encarats a Montalegre. En arribar a l'ermita, hi celebren solemnement l'Ofici, canten els Goigs i s'esmorza després pels volts de la capella, repàs que, abans, amb honors d'un gran dinar pagava el Municipi a tots els assistents. Les campanes de la vila i de l'ermita branden tot el temps d'anada i retorn de la processó, la qual entra al poble cantant el Sant Rosari.

Una de les estrofes dels Goigs sembla suggerir que la festa obeeix a un "vot de poble", tiranitzat aquest per unes febres intermitents (les de Malta?), de les quals consta documentalment haver-ne estat el país molt i llargament tarat, en temps antics.

S'ignora el per què i el quan es bastí aquesta, potser primera i única ermita que el Sant Cavaller de Capadòcia té a les terres catalanes, tot i ésser-ne Patró. A falta de millors dades, algú ho explica com un part venturós de quelcom engendrat per l'associació d'idees: Beyruth i Camarasa, llac del monstre maligne i Forat bufador, drac i febres, princesa i població camarasina... i bona dosi d'imaginació.

Sant Jordi, el llibertador per antonomàsia, "in excelsis!" també.

Text anònim del segle XIX, amb melodia popular, refet, anotat i il·lustrat per Mn. Antoni M. Parramon i Doll, del I. E. I.

Edició commemorativa del Vè Centenari del Primer Llibre Imprès en Català. (1474 - 1974). Cortesia de l'Excma. Diputació Provincial de Lleida.